

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 13^η /26^η Δεκεμβρίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῶν Προπατόρων εἰς τὸν Ἱερόν αὐτῶν Ναόν εἰς τὸ Χωρίον τῶν Ποιμένων – Μπετσαχούρ, «ἐν ᾧ οἱ ποιμένες ἦσαν ἀγραυλοῦντες ἐπὶ τὰς ποίμνας αὐτῶν» καὶ ἐδέχθησαν οὐρανόθεν τὴν κλῆσιν νὰ μεταβοῦν εἰς Βηθλεέμ νὰ δοῦν τὸ νεογέννητον βρέφος τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Χριστόν.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὴν μνήμην τῶν πρὸ τοῦ νόμου καὶ μετὰ τὸν νόμον δικαίων Προπατόρων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πρὸς τιμὴν τῶν Προπατόρων εἰς τὸν ὡς ἄνω ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἱερόν Ναόν προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Βηθλεέμ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διοκαιοσαρείας κ. Βενέδικτος, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ποιμένων καὶ Μπετζάλλας Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου, τῶν ἐφημερίων ἱερέων τῆς Κοινότητος ταύτης π. Ἀΐσσα Μοῦσλεχ, π. Σάββα Χέρ, π. Ἰωάννου Ρασμάουι καὶ π. Γεωργίου Μπανούρα, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Ἀθανασίου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Μπετσαχούρ καὶ προσευχομένου εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος, τῇ τιμητικῇ παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα καὶ τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἀμποῦ Ἀέτα.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ἐξεφωνήθη τὸ κήρυγμα τοῦ Μακαριωτάτου διὰ στόματος τοῦ π. Ἀΐσσα Μοῦσλεχ ὡς ἔπεται:

«Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν Αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς... ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιόν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομή καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός», (Πρβλ. Κολ. 3,4-11).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

«Φῶς τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις» (Λουκ. 1,79) ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ κατ' οἶκον Ἐκκλησίᾳ ὑμῶν, ἵνα συμμετάσχωμεν εἰς τὸ εὐχαριστιακόν καὶ Δεσποτικόν δεῖπνον Αὐτοῦ, τὸ δεῖπνον δηλονότι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία μᾶς προετοιμάζει ἵνα ἐορτάσωμεν τὸ μέγα καὶ πανανθρώπινον γεγονός τῆς ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνσαρκώσεως καὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦτέστιν τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός, πλήρης χάριτος

καί ἀληθείας» (Ἰωάν. 1,4), λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης.

Ἡ σημερινή Κυριακή εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τοὺς Προπάτορας ἡμῶν, τοὺς ὁποίους μνημονεύει ἡ ἁγία Γραφή καί δὴ ἡ Παλαιά Διαθήκη. Οἱ Προπάτορες ἡμῶν οὗτοι εἶναι καί οἱ Προπάτορες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτοῦ. Ἀνεκδιήγητος εἶναι ἡ γενεὰ τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν θεότητα, ἐπεσήμανε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. «Ἀνεκδιήγητος μέν οὖν ἡ τοῦ Χριστοῦ γενεὰ κατὰ τὴν θεότητα· γενεολογεῖται δέ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ἀπόγονος ὢν ἀνθρώπων ὁ καί υἱὸς ἀνθρώπου γενέσθαι καταξιώσας διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον».

Ὁ θεὸς ἄναρχος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀπερίγραφτος, καί ἀναλλοίωτος ὢν, δέν εἶναι δυνατόν νὰ γενεαλογηθῇ: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν καί θεὸς ἦν ὁ Λόγος» (Ἰωάν. 1,1), δηλαδή ὁ Χριστός. Ἀκούων εἰς τὸν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου λόγον, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέγει: «Πῶς γὰρ γενεαλογηθήσεται ὁ ἐν ἀρχῇ ὢν καί πρὸς τὸν θεόν ὢν, καί θεὸς ὢν καί θεοῦ Λόγος καί Υἱὸς ὢν καί μήτε πατέρα ἔχων ἑαυτοῦ προγενέστερον καί ὄνομα ἔχων μετὰ τοῦ Πατρὸς τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα (Φιλιπ. 2,9) καί πάντα λόγον»;

Ὁ θεῖος Παῦλος ἀναφερόμενος εἰς τὸ «χρόνους αἰωνίους σεσιγημένον μυστήριον» (Ρωμ. 16,25), δηλαδή τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ, λέγει ὅτι τὸ κήρυγμα, δηλονότι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, τὸ ὑπεσχέθη πρὸ πολλοῦ ὁ θεὸς διὰ μέσου τῶν προγόνων τοῦ Ἰησοῦ καί δὴ τῶν δικαίων καί ἰδίως τῶν προφητῶν αὐτοῦ διὰ τῶν προφητειῶν τῶν ὑπαρχουσῶν γεγραμμένων εἰς τὰς θεοπνεύστους ἁγίας Γραφάς. «Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα», (Ρωμ. 1,1-3).

Ὁ Χριστὸς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί προσέλαβε ὅλην τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν μέ σαρκά, ὅστ᾽, αἵματα καί ψυχὴν, ἀλλ' ἄνευ ἁμαρτίας καί ἔσωσεν αὐτήν, τούτέστιν ἐδόξασεν αὐτήν διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας! Ἔσωσε τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν καί τὴν ἐδόξασεν ἢ καλλίτερον εἶπεῖν τὴν ἐθέωσε διὰ τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ συνανάστασις αὐτοῦ ἐν Χριστῷ ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας [ἐστί] καί αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος (Ἐφεσ. 5,23), κηρύττει ὁ θεσπέσιος Παῦλος.

Ἰδοὺ λοιπόν διὰ τί ὁ οἰκοδεσπότης, δηλαδή ὁ Κύριος ἐν προκειμένῳ, «ἐποίησε δεῖπνον μέγα καί ἐκάλεσε πολλοὺς καί ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἶπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα, (Λουκ. 14, 16-17). Ἑρμηνεύων τὸν εὐαγγελικὸν τοῦτον λόγον, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Οὗτος δὴ οὖν ὁ τῶν ὅλων Δημιουργὸς καί Πατὴρ τῆς δόξης μέγα πεποίηκε δεῖπνον, τούτέστιν οἰκουμενικὴν εἰργάσατο πανήγυριν».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ Χριστὸς καλεῖ πάντα ἄνθρωπον τὸν κατοικοῦντα ἐν τῇ γῇ, «τῇ Οἰκουμένῃ», ἵνα γίνῃ μέτοχος τοῦ σώματος Αὐτοῦ, τούτέστιν τῆς Ἐκκλησίας καί συνεπῶς μέτοχος τῆς Βασιλείας τοῦ θεοῦ. «Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα» (Λουκ. 4,17), λέγει Κύριος.

Εἰς τὸ ἐρώτημα ἡμῶν τί εἶναι αὐτά τά ὁποῖα εἶχε ἐτοιμάσει διὰ τοὺς

προσκεκλημένους ὁ οἰκοδεσπότης; Ἀπαντᾷ ὁ Ἅγιος Κύριλλος λέγων, αὐτά εἶναι ἡ ἀπάλειψις τῶν ἀμαρτημάτων, ἡ υἰοθεσία, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καί ἡ μέθεξις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. «Ἡτοίμασε γάρ τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ θεός καὶ Πατήρ ἐν Χριστῷ τὰ δι' αὐτοῦ τῷ κόσμῳ δεδωρημένα ἀγαθὰ, ἀμαρτιῶν ἀπόθεσιν, Πνεύματος Ἁγίου μέθεξιν, υἰοθεσίας λαμπρότητα, βασιλείαν οὐρανῶν».

«Ὁ θεός πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», παραγγέλλει ὁ σοφὸς Παῦλος, (Α΄ Τιμ. 2,4). Τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας ταύτης ἐφάνερωσεν ὁ θεός ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ διὰ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, ἵνα ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ νόμου καὶ τῆς ἀμαρτίας. «ὅτε δέ ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεός τὸν υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν», (Γαλ. 4,4).

Δεῦτε λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐτοιμάσωμεν ἑαυτούς, ἵνα ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν ψυχῶν ἡμῶν φιλοξενήσωμεν τό φῶς τό τῆς γνώσεως, τόν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, τόν θεόν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν. Μετά δέ τοῦ ὕμνωδοῦ τῆς ἐκκλησίας εἵπωμεν: «Ὁ πλήρης κενοῦται, σαρκί δι' ἡμᾶς, καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται· πτωχεύει δέ ὁ πλούσιος καὶ Λόγος ὢν θεοῦ, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων, προσκλίνεται ὡς βρέφος, τὴν ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος». Ἀμήν· ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα Χριστοῦγεννα».

Τὴν θεϊαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε μεσημβρινή τράπεζα παρατεθεισα ὑπὸ τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας